

חוט של חסד

הגליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרה"צ שלום ארוש שליט"א פרשתו **שמות** | יט טבת תשע"ח (06/01/18) | גליון 551

הברכה האמתית

אוהב את ה' ורוצה בהצלחה של כל בן של ה'.

ומה זכה אהרן? הוא זכה להיות שקול למשה, וזכה להיות שותף מלא לכל מהלך הגאולה ולהיות מעביר התורה, שהרי במשך כל ארבעים השנים של העברת התורה לעם ישראל היה אהרן התלמיד הראשון שקיבל ממשה רבינו את התורה ששמע מפי הגבורה, כמבואר בגמרא (עירובין נד:).

תלמידיו של אהרן

ולכן יש לנו ציווי במשנה שהיא התורה שבעל פה: "הווי מתלמידיו של אהרן". אין ציווי להיות תלמיד של שום צדיק אחר. כי הדרך להביא גאולה לעולם, והדרך לזכות לתורת אמת – היא רק על ידי השלום ועל ידי אהבת ישראל לכל יהודי ויהודי. וכן אין שום דרך להגיע לתיקון הפרטי בלי מידת השלום, כי גם הגאולה הפרטית תלויה בזה.

שאל אותי יהודי: כיצד אזכה להתקרב לרב אמתי שיוכל לכוון אותי בדרך ישרה לפי שורש נשמותי ולהביא אותי אל תכליתי ואל תיקוני? כיצד אדע מי הוא הרב המתאים לי? עניתי לו, התנאי הראשון הוא שתהיה לך מידת השלום בשלימות, ותבקש מה' שיקרב אותך לצדיק, ואז בקלי קלות ה' יקרב אותך אל הצדיק שיביא אותך אל התיקון שלך.

אבל אם אין לאדם מידת השלום, גם אם יתפלל אינסוף תפילות, אי אפשר לקרב אותו לשום רב, כי אמנם משמייים יקרבו אותו לצדיקים, אבל בגלל שהוא מוצא שלילי בכל אחד, ולכן הוא תמיד יתרחק באיזהו

התורה מתארת את "קבלת הפנים" המרגשת שנערכה למשה רבינו במצרים על ידי אהרן אחיו במילים: "וראך ושמח בלבו". המילים האלה מבטאות את כל מהותו של אהרן הכהן שהיה "אוהב שלום ורודף שלום", כפי שנסביר:

משה רבינו גדל בבית המלוכה,

מנותק לכאורה מאחיו היהודים ומסבלם, ולאחר מכן "נעלם מהשטח" למשך כמעט שישים שנה. אלה היו השנים הקשות ביותר לעם ישראל במצרים. בשנים קשות אלה, אהרן, שהוא האח

הגדול של משה – הוא היה המנהיג של עם ישראל בפועל והדריך אותם, פָּאָב את כאבם וסָבַל את סבלם. ופתאום מגיע האח הקטן לקחת את מקומו ותפקידו. אדם אחר היה יכול לנסות לטרפד את המהלך, וגם אם הקב"ה היה כופה עליו – הוא היה "עונה אמן בעל כורחו" ונשאר ממורמר בפנימיותו.

הגדול של משה – הוא היה המנהיג של עם ישראל בפועל והדריך אותם, פָּאָב את כאבם וסָבַל את סבלם.

והוא קיבל את רצון ה' והאמין בנבואת ובהנהגת משה וויתר על מעמדו ותפקידו האישי באהבה ובשמחה שלימה. כי מי שיש לו מידת השלום, יש לו לב טוב, עין טובה, הוא אוהב את השני, רוצה בהצלחה של השני ושמוח בהצלחה של השני, הוא נקי מקנאה, כי הוא

לב טהור

אך לא כן אהרן השלם במידות ובעל הלב הטהור, התורה מעידה שהוא "שמח בלבו!" ה' ציווה עליו לקבל את פני משה רבינו שהוא יהיה המנהיג והגואל, הנביא ומלמד התורה, והוא קיבל את רצון ה' והאמין בנבואת ובהנהגת משה וויתר על מעמדו ותפקידו האישי באהבה ובשמחה שלימה. כי מי שיש לו מידת השלום, יש לו לב טוב, עין טובה, הוא אוהב את השני, רוצה בהצלחה של השני ושמוח בהצלחה של השני, הוא נקי מקנאה, כי הוא

על מנשה. וזו השלימות. לכן ציווה יעקב לכל הדורות שכל אבא יברך את ילדיו שיזכו למידת השלום כמו אפרים ומנשה – "בך יברך ישראל".

ואיך זכו לכך? כי הם גדלו אצל יוסף הצדיק. יוסף שחש על בשרו את תוצאות המחלוקת וסבל מהרדיפה של האחים – הוא כל הזמן לימד אותם והכניס בהם את העיקר: העיקר הוא שתאהבו ותכבדו זה את זה, תשמחו בהצלחה של השני, תזכרו שהצלחה של אחיכם זו ההצלחה שלכם. וכל אבא

ואבא צריך לחנך כך את ילדיו ולהכניס בהם את מידת השלום שהיא המפתח לתיקון העולם, ולברך בכל לבו: יהי רצון שהבנים שלי יהיו כמו אפרים ומנשה.

אכן נודע הדבר כשיצא משה לאחיו בפעם הראשונה ביקש לראות בסבלותם, כלומר, להתבונן ולחפש מה השורש של כל הגלות. ולמחרת יצא שוב וראה אנשים מתקוטטים, ואז הבין את הסיבה ואמר: "אכן נודע הדבר", ומסביר רש"י: "נודע לי הדבר שהייתי תמה עליו, מה חטאו ישראל מכל שבעים אומות להיות נרדים בעבודת פרך, אבל רואה אני שהם ראויים לכך", ועד אומר שם רש"י שכל עוד יש בהם בעלי מחלוקת ולשון הרע "אינם ראויים להיגאל".

ולעומת זאת, ראשית הופעת והתחלת הגאולה הייתה על ידי ההיפך הגמור, בזכות שני אחים שהלכו בדרכם של אפרים ומנשה.

אכן נודע הדבר כשיצא משה לאחיו בפעם הראשונה ביקש לראות בסבלותם, כלומר, להתבונן ולחפש מה השורש של כל הגלות. ולמחרת יצא שוב וראה אנשים מתקוטטים, ואז הבין את הסיבה ואמר: "אכן נודע הדבר", ומסביר רש"י: "נודע לי הדבר שהייתי תמה עליו, מה חטאו ישראל מכל שבעים אומות להיות נרדים בעבודת פרך, אבל רואה אני שהם ראויים לכך", ועד אומר שם רש"י שכל עוד יש בהם בעלי מחלוקת ולשון הרע "אינם ראויים להיגאל".

ולעומת זאת, ראשית הופעת והתחלת הגאולה הייתה על ידי ההיפך הגמור, בזכות שני אחים שהלכו בדרכם של אפרים ומנשה.

השבוע אנו מתחילים לעסוק במהלך הפרשיות של גאולתן של ישראל, החל מהשעבוד במצרים ועד שנעשינו לעם ה'. המהלך הזה אינו אירוע היסטורי בלבד, אלא הוא הדגם והתבנית האלוקיים לכל תיקון העולם שהוא הגאולה הכללית וכן זהו הדגם לתיקון האדם שהוא גאולתו הפרטית. לכן על פי המקובלים והצדיקים ימים אלה הם מסוגלים לתשובה ולתיקון. ולכן עלינו להתבונן בכל פרט ופרט בפרשיות אלה ולהבין על פיהם את כל מהלך ההיסטוריה ובעיקר להבין את חובתנו, את עבודתנו ואת תפקידנו.

תיקון הדורות

נקודה יסודית מאוד במהלך הגאולה היא נקודת מידת השלום. מאז שה' ברא את העולם הייתה חסרה מאוד מידת השלום. ההיסטוריה רצופה מחלוקות ומלחמות. כאשר היו רק שני אחים בעולם, כבר היו מריבות שהגיעו עד לרצח. בדור המבול הייתה שחיתות מוסרית גמורה שכמונבן השפייעה גם על היחסים שבין אדם לחברו, כמו שאומר רש"י 'הייתה מריבה ביניהם'. וכך היה בכל הדורות הייתה מחלוקת: בין יצחק לישמעאל, יעקב ועשיו, עד השבטים הקדושים שכל הגלות התחילה והשתלשלה על ידי אותה מחלוקת שביניהם, מחלוקת שהיא השורש לכל ההסתרה ולכל הגלויות ולכל הסבל של עם ישראל.

ולכן יעקב אבינו שראה בפעם הראשונה אחווה אמתית, הבין שזהו המפתח לגאולה ולתיקון העולם. הוא ראה שאפרים הצעיר גדול בדרגתו ממנשה הבכור, ובכל זאת מנשה לא מקנא באפרים, ואפרים לא מתגאה ולא מתנשא

הכנסים של הרב שלום ארוש שליט"א לשבוע הקרוב

<p>ביום ד' בירושלים בהיכל הישיבה בשעה 20:30 ביום ה' בחולון רח' המעפילים פינת המצודה בית"כ ע"ש חללי צה"ל בשעה 21:30</p>	<p>יום ג' כב טבת (09/01/2018) רמת ישי והסביבה המרגנית 28 ב"כ אביר יעקב בשעה: 20:30</p>	<p>יום ב' כא טבת (08/01/2018) ראשון לציון והסביבה ב"כ נחל גובע שכונת נוה חוף הייל שריון 4 בשעה: 20:30</p>	<p>יום א' כ' טבת (07/01/2018) אשקלון והסביבה מוסדות נחלת דוד אורט 13 בשעה: 20:30</p>
--	---	--	---

לפרטים נוספים ולקביעת שיעורים: 052-7611100

נהוג היה רבי יעקב אביחצירא זיע"א לצאת מפעם לפעם לערוך מגביות בתפוצות ישראל לשיבתו הק' ולעניי עירו ואת הכסף היה מחלק לצדקה. פעם אחת יצא רבי יעקב מביתו שכר ערבי וגמל שיוליכוהו במדבריות, והסתובב בכמה כפרים, כדי לערוך מגביות. הלך רבי יעקב והצלחה האירה לו פנים. כשרצה לחזור לביתו, ביקש מהערבי שיכין את הבהמה ואת חפציו, כי הוא רוצה לחזור לעיר בדרך פלונית שהיא קצרה יותר. מששמע הערבי את שם הדרך אחותהו בהלה ואמר: "האם אין אתה יודע שזאת הדרך מסוכנת מאוד, ומלאה שודדים? ואפשר ללכת שם רק פעם בשבוע, כאשר עוברות שירות עם הרבה אנשים וגם אז לא ניצולים מן השודדים, אשר הורגים וגונבים כל אשר להם!"

אבל רבי יעקב עמד בשלו ואמר: "בכל זאת אנו הולכים משם". סירב הערבי מחמת פחדו הגדול. ענה לו רבי יעקב: "הלא אני שכרתיך, ועליך ללכת עימי לכל מקום שארצה. ואם פוחד אתה שיגידו כי אתה אחראי עלי. אזי הרשות בידך להביא שני עדים ויחתמו על נייר ובו יהיה כתוב שאין לך כל אחריות עלי, ועוד שאני הכרתיך לבוא איתי בדרך הזו. ובכל אופן מביטחך כי לא יאונה לנו כל רע". ואכן, בתנאי זה הסכים הערבי ללכת עם הצדיק בדרך המסוכנת.

☆☆☆

באמצע הדרך מרחוק נראתה כנופיית שודדים חמושים, ופניהם לעבר רבי יעקב והערבי. אותם שודדים ידעו על בואו של ר' יעקב עם הצדק באמתחתו וארבו לו כדי לשודדו.

בעוד רבי יעקב מלא שלוה ונחת. אחוז בו בערבי רעד ובהלה והוא צעק אל הצדיק: "הלא אמרתי לך כי זו דרך מסוכנת, ומדוע לא שמעת בקולתי?"

הצדיק כלל לא נרתע ולא זע, הוא המשיך ללכת כאילו אין הסכנה מולו. אך הערבי פחד עד מאוד, והרגיש את קיצו. הלך והסתתר מאחורי עץ לראות מה יהיה עם הרב. בינתיים התקרבו השודדים והגיעו עד הרב. מספרם היה ארבעים וכולם חמושים, עמדו מול הרב ועצרוהו. אמר להם: "מה רצונכם ממני?" אמרו להם: "תן לנו את ממונך!" אמר להם הרב: "הרי הוא לפניכם, בואו וקחו לכם! אמרו השודדים: "לפני שניקח את ממונך, עלינו להרוג אותך". ענה להם הרב: "עשו עימי מה שתמצאו. מיד כיוונו השודדים את רוביהם לעבר רבי יעקב. ואז אירע הנס הגדול: בזמן שכיוונו את רוביהם החלו שוקעים אט אט באדמה תחתיהם עד המותניים, ואילו חצי גופם העליון נשאר מאובן, ובידם הרובים. ללא יכולת זזו ונועו.

מלומד בניסים

ר' יעקב אביחצירא ליומא דהילולא ב' טבת

נתן רבי יעקב הודיה להקב"ה שהצילו מידם, והמשיך בדרכו.

אותו ערבי, שראה את הצדיק ממשיך ללכת, יצא ממחבואו, ניגש אל הערבים השודדים והנה כולם כאבנים ממש, והם כולם בני כפרו. רץ מהר עד שהשיג את הרב עד שהגיעו לביתם ששים ושמונים.

☆☆☆

עברו שלושה ימים ונשותיהם של

איך ספר המידות לבני

לְפַעְמַיִם יַעֲקֹב דִּירָה וְיִהְיֶה בְּנֵי. [בנים ע"א]

השודדים החלו לדאוג לבעליהן, כי ידעו שהלכו לשדוד את הרב. אך להפתעתם הרבה הרב כבר חזר, והם לא. מתוך דאגתם הלכו אל הערבי שנסע עם הצדיק, והוא סיפר להם שהבעלים שלהם תקועים באדמה. הציע להם שילכו לבקש את סליחת הרב.

הלכו הנשים בבכיה אל רבי יעקב אביחצירא ובקשו את סליחתו וברכתו. ציווה עליהם ללכת אל הבעלים ולהוציא מהם הבטחה שיותר לא ירעו לאיש. וכך היה – הלכו המשפחות לאותו מקום, והנה הבעלים תקועים באדמה. דברו אליהם, אבל אין קול ואין עונה. עד שקם אחד מהבאים וצעק: "האם אתם מבטיחים שלא תשובו לצער את הרב, ולא להזיק ולא לגנוב משום אדם?"

ואז נענעו כולם ראשם לאות 'הן'. ובאותו הרגע התחילו להשתחרר ולצאת מהאדמה. הלכו כולם לביתו של רבי יעקב אביחצירא, בכו לפניו ובקשו את סליחתו, והבטיחו לקיים הבטחתם.

☆☆☆

"אביר יעקב"

רבי יעקב אביחצירא היה מכונה בשם צדיק המלובן, המלומד בניסים ואכן סיפורי המופתים סביבו רבים מספור. ר' יעקב נולד לאביו ר' מסעוד אביחצירא, ולאמו הצדקת, משחר נעוריו נכרו בו אותות מופלאים של קליטה וזכרון בלימודו, אך מה שהפליא יותר מכל היו קדושתו ויראת השמים התמימה והטהורה שלו, עמה המשיך כל ימיו. לאחר מות אביו, כל יהודי העיר והמחוז ראו בר' יעקב כממלא מקומו, וכך נעשה לרב מחוז

המשך דבר ראש הישיבה

כי יש לו ביקורת ודעות והשגות על כל קבוצה ועל כל רב. ולפיכך פָּרַש לוט מאברהם שהיה צדיק הדור, רק בגלל מריבה ומחלוקת, כמובא ברש"י בשם הספרי (דברים כה): "מי גרם ללוט שיפרוש מן הצדיק? הווי אומר זו מריבה".

נתיבותיה שלום

וכן לגבי הצלחה בתורה, אי אפשר לזכות להיות מחובר אל התורה באמת בלי מידת השלום, כי "דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום". מי שרחוק מהשלום הוא רחוק מכל הנתיבות של התורה הקדושה, אין לו סיכוי להגיע לגדלות אמתית ולהבנה אמתית בתורה.

קראתי בגיליון הנפלא של הארגון היקר 'דרשו' על אותו גאון וצדיק ר' ברוך בער ליבוביץ' זיע"א, שכל העולם רועש מגאונותו ומלמדנותו, שמעיד על עצמו שהדבר שעליו שם את כל עבודתו האישית היה להגיע לאהבת ישראל מושלמת, לכן אמר על עצמו שבעולם האמת יבוא בטענה: "אהבתי כל יהודי בכל נפשי מכל הלב עד בלי סוף!" הוא היה רוצה רק בהצלחה של כל יהודי אהב כל יהודי ביוך כל יהודי לכן זכה לגדלות בתורה ולכל מעלותיו הנשגבות כאחד ממלאכי מעלה (לקראת שבת מלכתא, פרשת וישב).

מעלת השלום

מידת השלום נובעת מאמונה שלימה והיא כוללת את כל המידות הטובות. מי שאוחז במידת השלום אוחז במידת הוותרנות, הסבלנות, אהבת ישראל, רחמנות, גמילות חסד, ועוד. כמו כן מידת השלום נובעת משמחה פנימית. תאוות המחלוקת מתגברת רק מתוך עצבות ודיכאון. כאשר לאדם אין שום חיות מעצמו – אז הוא מוצא את כל חיותו היא מדברי גנות ומחלוקת. וכך הובא משמו של מרן הגרא"ל שטיינמן זצוק"ל שנסתלק מאתנו החדש, שאמר שריבוי המחלוקת בדורנו נובע מחוסר שמחה כי כל הקטטות מגיעות ממרמור.

יהי רצון שנזכה למידת השלום בשלימות, ועל ידי זה נזכה לאמונה, לתורה, לשמחה, לקרבת הצדיקים, ולקרבת את הגאולה ברחמים.

את היום והמזל לכל בית ישראל.

אשר

נא להתפלל לרפואת משה בן אידה, גילה בת ציפוריה. שרה לאה בת יוכבד מיכל. להבדיל לעני שמרית תמר בת מרים, ארז רפאל בן כוכבה ז"ל מרים.

פּעַם הַזְמִין אֶצֶל סוֹפֵר מִיּוּחַד שֶׁהִיא יְדוּעַ כִּירָא שְׁמַיִם וְעַל כְּתִיבָה מִהוֹדֵרֶת, לְכַתּוּב לֹא תִפְלִין עַל פִּי כּוֹנְנוֹת הָאָרֶזׁ"ל. הַסּוֹפֵר עֵמֵד בְּתַנְאִים, אֲךָ פֶּעַם אַחַת שָׁכַח לְכוּן אֶת הַכוֹנּוֹת בְּכַתִּיבַת אֶחָד הַשְּׁמוֹת, וּמִשְׁנֹכֵר כִּבְרֵי סִיּוּם אֶת כְּתִיבַת הַתִּפְלִיין.

☆☆☆

הוא חשש לספר זאת לרב, והביאם לפני הצדיק כמו שהם. ר' יעקב עבר על הפרשיות להגיהם, וכשהגיע לאותו שם הויה, אמר לסופר "כאן שכחת לכוון". הסופר הודה בדברי הצדיק וכתב את התפילין מחדש.

☆☆☆

חכמת הקבלה עפ"י שיטת האר"ז"ל, עברה במורשה במשפחה מאב לבן, ור' יעקב שם את כל מעייניו בחכמה זו, ועמל לילות כימים לעמוד על סודותיה. והם נכללו בשנים-עשר ספריו בהם שו"ת "יורו משפטיך

ליעקב", "מחשוף הלבן", "גני המלך", "לבונה זכה" ו"פתוחי חותם", ארבעתם על התורה ועוד. רוב ספריו על דרך הסוד, מלאים דרשות מתוקות מדבש ויראת שמים צרופה, ומשובצים ברמזים רבים.

☆☆☆

פעמים רבות חפץ ר' יעקב לעלות לארץ ישראל, אך יהודי מרוקו מנעו בעדו. רק בגיל שבעים זכה למלא את חפצו ולצאת למסע לארץ ישראל. במשך כשנתיים שוטט בערי צפון אפריקה, וכשהגיע לעירה דמנהור שבמצרים, גילו לו כי הגיעה שעתו להפטר מן העולם, ושם אכן נפטר ונקבר.

שלושת בניו המשיכו במעלות שסלל אביהם על הורישם לדורות הבאים אחריהם עד דורנו. זכות הצדיק הקדוש ר' יעקב אביחצירא וזכות תורתו הקדושה תעמוד לנו ולכל ישראל בכל מקום שהם לגאלנו גאולת עולם אכי"ר.

מי שהכיר את "פני שבת" לא יוותר

חינוך באהבה

לא בבית ספרנו פרק יח סיום מאת הרב יצחק אבוחצירא. יועץ חינוכי, מאבחן ומטפל.

הורים יקרים! אנו עומדים במאמרו האחרון בנושא אותו פתחנו בתחילת שנת הלימודים, (עברו כבר 4 חודשים) והוא: "ההורה והמורה- חלוקת תפקידיהם" דיברנו על: חינוך ביתי וחינוך בית ספר ועל חלוקת הלימוד והחינוך בין הבית לביה"ס, נגענו במעט בנושא "הסיבות לנשייה ממערכת החינוך", הרחבנו בהכרת הילד המתקשה והטיפול בו, במטרה למונע את נשירתו, במכלול הנושא של הילד המתקשה או הילד עם "קשיי למידה" הרחבנו מאוד בנושא הפרעות קשב וריכוז-אבחון והטיפול. ברצוני שבמאמרו זה לסיים בע"ה את הסדרה הנוכחית, ע"י העלאת נושא חשוב מאוד שסייע לנו בשילוב מקסימאלי של ילדנו בביתה.

הבסיס הראשוני

בפתיחת המאמרים שלנו: "היכן משתלב בית הספר במערכת החינוך הביתית, או כיצד משתלב הבית, במערכת החינוך הבית ספרית", הבהרנו בצורה ברורה, את חלוקת התפקידים ואת "יחסי הגומלין" ביניהם ולסיכום הבאנו את דברי הרש"ר הירש זצ"ל במאמרו: "שיתוף פעולה בין ההורים ובית הספר" וכפי שניתן להבין משמו של המאמר, הדבר הבסיסי ביותר אותו אנו צריכים למצוא ב"קשר" בין החינוך הביתי לחינוך הבית ספרי, הנו "שיתוף פעולה".

בעניין זה צריך להיות לנו ברור כי: לפני שעוסקים ב"חלוקת התפקידים, ביחסי הגומלין ובשיתוף פעולה" שבין ההורים לבית הספר, יש לברר, לעסוק ולסדר את היחס ש"בין ההורים לבין עצמם". כי עלינו להפנים היטב: ששיתוף הפעולה בין ההורים בענייני חינוך הילדים הינו "הבסיס הראשוני" בכדי להגיע "לחינוך הילדים" ובבית שאין בו שיתוף פעולה בין ההורים, כמעט ואין מצב ליצור "חינוך" אצל הילדים.

יחס בין ההורים ובית הספר

כפי ששיתוף פעולה בין ההורים הוא יסוד מרכזי והכרחי בהצלחת חינוך הילדים, כך הוא חיוני גם ב"מערכת הגומלין" שבין ההורים לבית הספר.

על מנת לקיים את שיתוף הפעולה הדרוש, עלינו לשמור על קשר תמידי עם מורי בית הספר. עלינו ליצור מערכת תקינה של החלפת מידע ועבודה משותפת, כך שבית הספר יהיה מוכן לקבל הערות על התנהגותו של התלמיד בבית, ובהתאם לכך להשתדל להשפיע ולכוון את התלמיד לכיוון הנכון, ועל ההורים, לקבל את הערות המורה בעניין התנהגותו של התלמיד בבית הספר ולטפל בהם.

במסגרת הלימוד הביתי והבית ספרי, על

ההורים להיות שותפים באופן עקבי אחר לימודיו של בנם והתקדמותו בהם, ולדאוג כי הוא מכין את שיעורי הבית ושומר על סדר בספריו ומחברותיו. כמוכן שעליהם לדאוג לכך שבנם מבקר בבית הספר באופן סדיר, לא מחסיר ולא מאחר.

מסרים אחידים

נקודה בסיסית ביותר במערכת הגומלין שבין בית הספר וההורים היא: "מסר אחיד". דהיינו: שבית הספר וההורים ישרו לתלמיד את אותם המסרים. בל נשלה את עצמנו כי בית הספר יצליח להעביר את מסריו החינוכיים, אם בבית נגשש התלמיד עם גישה או מעשים הסותרים מסרים אלו. ילד שמקבל בבית מסר חינוכי ובבית הספר הוא רואה התנהגות הפוכה, או שבבית הספר הוא מקבל מסר חינוכי, לדוגמא: לשוחח בדרך ארץ, ובבית הוא שומע צעקות וכדו' הילד מבין שמשוה במערכת החינוכית שמנסים להקנות לו אינו תקין.

הדברים אמורים גם לגבי היחס ללימודים, אבל בעיקר לגבי המסרים החינוכיים. "לשווא ילמד הילד את תורת המצוות והמוסר, אם בבית לא ינהגו לפי תורה זו ולא יקיימו אותה למעשה מתוך הכרה עמוקה בכוננותה".

ולכן שיתוף פעולה כללי ובמיוחד בנושא "המסר האחיד", הוא הכרחי להצלחת כל אחת מהמערכות, וכפי שכותב זאת הרש"ר הירש בלשונו: "אין הבית עשוי להצליח הרבה בלי עזרתו של בית הספר, אך גם בית הספר לא יצליח בלי עזרת הבית".

עניין של יחס

גורם חשוב נוסף הוא האופן בו מתייחסים ההורים לצוות ההוראה של בית הספר. יחסים אלה חייבים להיות מושתתים על אמון וכבוד, שאם לא כן, יחלחל יחס המזלזל של ההורים כלפי המורה, אל התלמיד, ובכך יאבד המורה את יכולת ההשפעה והחינוך שלו על הילד.

נערך פעם סקר "כיצד מגיבים הורים כשרואים את המספר של המורה מחייך להם מתוך צג הטלפון" 60% ענו שהתגובה היא בסגנון: "אוף, עוד פעם זה המורה, אין לי כבר כוח לבעיות שלו, מה הוא שוב פעם רוצה?! ורק 20% ענו "כשהמורה טורח להתקשר זה אומר, שלמורה אכפת מהילד ואשמח לשתף איתו פעולה" אתם שומעים?! רק 20% מוכנים לשתף פעולה. אמנם אפשר לדון את ההורים לכך זכות,

שגם ככה הם עסוקים בבעיות עם הילד בבית ואין להם כוח לשיחות בשעות הערב עם המורה.

אבל אם נבדוק את הסקר לעומק נגלה תופעה מעניינת: "אחוז ההורים שמעוניינים בשיחות עם צוות בית הספר, הוא בדיוק אחוז ההורים שאכפת להם מה קורה עם הילד בשעות הלימודים. והוא גם בדיוק אחוז ההצלחה של התלמידים העונים על ההגדרה "תלמיד טוב" נראה לכם שיש קשר בין המספרים!?

בקיצור: אנחנו צריכים להפנים היטב: "שהילד שלנו יוכל להתקדם בכיתה רק עם שיתוף פעולה שלנו"

החלפנו בין אוהב לאויב

"זה הכול בגלל המורה זהבה. היא סתם מורה, היא כל הזמן צועקת ובכלל לא יודעת ללמד ו..." בתלונות אלו, הסבירה רוני הוריה, מדוע קיבלה 50% במבחן בדקדוק. נניח ואתם ההורים של רוני כיצד הייתם מגיבים!? אומר לכם כיצד אני הייתי מגיב. הייתי מסתכל טוב טוב על עצמי במראה ובוכה!!!

הייתי בוכה על 2 דברים: איך נרדמתי בשיעורי דקדוק של הבת שלי ולא השגתי שתלמד היטב בשיעורים ובמילא תוכל להוציא ציון טוב במבחן. ויותר הייתי בוכה על שהבת שלי אמרה משפט כל כך כפוי טובה כלפי מי שלימדה אותה. הרי "כל הכופר בטובתו של חברו ככופר בטובתו של מקום (בטובתו של ה')". אם בטובתו של חברו כך, של שכן בטובתו של מי שלימדה אותה. הבת שלי זלזלה בשותף הכי חשוב שלי כהורה, בטובתו של מי שעושה את התפקיד במקומו. אני הייתי בוכה!

הורים יקרים! עלינו לדעת שילול במורה הוא מעשה חמור לאין שיעור. שהרי היום זה המורה מחר זה ההורים ומכאן הדרך קצרה לכפור בטובתו של ה' יתברך.

אין מנצח בתחרות הזו!

בעבר היו ההורים מסתכלים על המורה כעל "קודש קודשים" ההורים לא הסכימו לילד לפסול את דברי המורה ובודאי לא היו מעלים בדעתם לזלזל בו או כמו שאומרים היום "לשים עליו פס".

בימינו משום מה פעמים רבות אנחנו שומעים ביקורות רבות על המורים ונדמה שישנה "תחרות סמויה" בין ההורים לילדים "מי מזלזל יותר במורה", חוסר הערכה זו למי שמשקיע את חייו בשביל הילד שלנו, גורם למתח תמידי בין ההורים/הילד לבין המורה. בתוך אוירת המתח הזו נידון הילד שלנו לכישלון.

אנחנו אולי עדיין לא רואים את ההתדרדרות הלימודית והמסורית של הילד. אבל עשרות אלפי ילדים שהחליפו את מסגרת הלימודים בחיי ריקנות ושוטטות ברחובות מעידים

על ראשית הדרך. ה"ראשית" הזו הייתה קשורה גם לזלזול במורה!

עניין של גישה

עלינו להפנים הורים יקרים! שאין לנו יותר "אוהב" מהמורה של הילד שלנו. אין לנו יותר מוערך מהמורה ואפילו יהיה זה מורה מחליף להנדסה. הכול עניין של גישה לא רק כלפי מי שמעשיר את ידיעותיו הלימודיות של הילד שלנו, אלא בעיקר כלפי מי שבונה את אישיותו של ילדנו, מעצב את השקפתו ונותן לו את הכלים כדי להתמודד יותר טוב בחיים.

כאשר אנחנו מעריכים את המורה ואנחנו משדרים את זה לילד, גם הוא לומד להעריך את המורה שלו. ילד שמעריך ואוהב את המורה שלו- ירצה לקבל ממנו. הילד ילמד ויעשה את כל מה שנדרש ממנו, ישתלב בכל המסגרות הלימודיות וכמובן יוכל להמשיך ולהצליח. ולהיפך כאשר חושבים שהמורה הוא "אויב" הילד מגיע לכיתה מתוח ודרוך כמו למלחמה. הוא לא יוכל לקבל מהמורה שהרי הוא שונא שלו ושל הוריו.

ולכן לסיכום הנושא, עלינו לומר בקול "אם ברצוננו ילדים משכילים ומחונכים, חובה עלינו לעבוד בשיתוף פעולה מלא עם צוות בית הספר" בית הספר אינו תחליף לחינוך בבית הוא יכול רק לעזור, להועיל לנו ההורים וחבל לפספס את השנים שבהם הילד יכול לגדול ולהתחנך. יתרה מכך אוכל לומר ברורות כמידת שיתוף הפעולה בין הצוות בבית הספר לבין ההורים ולהיפך, כך בדיוק מידת ההצלחה של הילד. אם רצוננו בילדים טובים עלינו לדאוג היום לשיתוף פעולה מקסימאלי.

לייעוץ טלפוני ללא תשלום/או לתיאום פגישה צור קשר בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב 0548-434-435 נייד: 0548-434-435 מייל: a0548434435@gmail.com

בדיחות הדעת

עשיר קמזן מת, ועמד בנו ליד מיטתו ולא בכה. וכשבאו הקברנים והוציאו את המת מן הבית והשמישים התחילו מקשקשים בקופסאות, פרץ הבן בבכי. אמרו לו: מה נמלכת עתה לבכות? ענה הבן: עתה אני יודע שבאמת אבא מת: הנה קופסאות של צדקה מקשקשות, והוא אינו בורח...

זמנים שמות תשע"ח

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע
16:14	16:29	16:20	16:32
17:29	17:30	17:28	17:32
18:06	18:03	18:03	18:07

הפטרה ע"מ: ירמיה א, א-ב, ג - דברי ירמיה אשכנז: ישעיה פרק כו, כח, יג. כט, כב-כג - הבאים ישראל יעקב יו"ל ע"י מוסדות "הזוט של חסד" רח' שמואל הנביא 13 ת.ד. 57669 י-ם טל' 02-5812210 פקס 02-5812252 לקבלה בדוא"ל ולתגובות כתבו לנו: 5812210@gmail.com

העלון שממני את אור האמונה לביתך

חוס של חסד

חוס של חסד - העלון השבועי להשתתפות בהוצאות קודש: 02-5812210

ספרו החדש של הרב שלום ארוש לילדים ולהורים

מפתנה ושמה תודה

הספר שילמד אתכם לשמוח בחיים

חזק ביותר!

להזמנות: 052-2240696